

En tvärvetenskaplig analys av Koranens vers 77:47

Sammanfattning

Vers 47 i sura al-Mursalāt – ”لَا يَنْصُرُهُمْ فِيهَا الْجِنَّ وَالإِنْسُ” – utgör en retorisk kulmen i en sura som präglas av eskatologisk varning och moralisk polarisering. Denna artikel analyserar versen ur fyra perspektiv: teologisk innebörd, språklig-retorisk struktur, klassisk tafsir och pedagogisk tillämpning. Genom att integrera klassiska kommentarer från al-Ṭabarī, al-Jalālayn, Ibn Kathīr, al-Sa’dī och Bernström, samt språklig och kognitiv analys, belyses versens funktion som en återkommande varningssignal och dess roll i att forma en koranisk världsbild där förnekelse är aktiv revolt mot sanningen.

1. Inledning

Sura al-Mursalāt är en av de mest rytmiskt intensiva och tematiskt fokuserade surorna i Koranens sista tredjedel. Vers 47 är en av tio verser i suran som upprepar frasen ”لَا يَنْصُرُهُمْ فِيهَا الْجِنَّ وَالإِنْسُ” – ett stilistiskt grepp som förstärker budskapet om att förnekelse leder till undergång. Denna artikel undersöker versen som en nodalpunkt i surans struktur och som en teologisk markör för Guds rättvisa.

2. Språklig och retorisk analys

2.1 Lexikal betydelse

- **وَيْلٌ (wayl):** Ett ord med stark negativ laddning, ofta översatt som ”ve”, ”fördärv” eller ”förintelse”. Ibn Fāris (Maqāyīs al-lughā) kopplar roten *w-y-l* till idéer om kollaps och katastrof.
- **يَوْمِئِذٍ (yawma’idhin):** Tidsadverbial som pekar på Domedagen, vilket ger versen en eskatologisk ram.
- **لِلْمُكَذِّبِينَ (lil-mukadhdhibīn):** Participiformen antyder aktiv och ihållande förnekelse, inte passiv okunnighet.

2.2 Retorisk funktion

Versen fungerar som en **anafor** – en upprepad fras som rytmiskt och tematiskt binder samman surans olika sektioner. Den skapar en **kognitiv förstärkning** av budskapet genom repetition, vilket enligt modern språkpsykologi ökar retention och affektiv respons.

3. Teologisk innebörd

Versen uttrycker en **moralisk dom** över dem som medvetet avvisar Guds budskap. Den implicerar:

- Att förnekelse är en aktiv handling med eskatologiska konsekvenser.
- Att Guds rättvisa är både **förutsägbar** och **ofråkomlig**.
- Att sanningen har presenterats tillräckligt tydligt för att förnekelse ska vara klandervärd.

4. Klassisk tafsir

4.1 al-Ṭabarī

al-Ṭabarī tolkar "wayl" som ett uttryck för Guds vrede och ett hot om straff. Han kopplar versen till tidigare verser som beskriver de rättfärdigas belöning, och ser vers 47 som en kontrastmarkör.

"Detta är en varning till dem som förnekar att Domedagen kommer, trots att bevisen har lagts fram för dem." (al-Ṭabarī, *Jāmi‘ al-bayān*)

4.2 al-Jalālayn

Kortfattad kommentar: versen är en retorisk dom över förnekarna. Den fungerar som en poetisk refräng som förstärker surans rytm.

4.3 Ibn Kathīr

Ibn Kathīr betonar versens funktion som en **retorisk kontrast** till verserna om de rättfärdigas belöning. Han ser versen som en del av en **moralisk struktur** där varje grupp får sin rättvisa lott.

4.4 al-Sa‘dī

al-Sa‘dī lyfter fram versens **pedagogiska funktion**: genom upprepning förstärks budskapet, och varje instans av versen är en påminnelse om att förnekelse är roten till fördärv.

”Denna vers är en återkommande varning som visar att förnekelse är en aktiv revolt mot Guds ordning.” (al-Sa‘dī, *Tafsīr al-Karīm al-Raḥmān*)

4.5 Bernström

Bernström översätter versen med: *”Ve på den dagen över dem som förnekar!”* och noterar att frasen återkommer flera gånger i suran som en **retorisk förstärkning** av budskapet.

5. Pedagogisk tillämpning

För undervisning bland ungdomar och nybörjare kan versen förklaras genom följande analogi:

Tänk dig att du får upprepade varningar om att en viktig deadline närmar sig – men du ignorerar dem. När dagen väl kommer, är konsekvenserna oundvikliga. Så är det med Domedagen för den som förnekar – varje vers är en påminnelse, varje förnekelse ett steg mot ansvar.

Övningsförslag

- Identifiera alla verser i suran där frasen återkommer.
- Diskutera varför repetition används som pedagogiskt verktyg.
- Jämför versens innebörd med andra verser om förnekelse i Koranen (t.ex. 83:10, 45:7).
- Analysera versens rytm och ljudstruktur – hur påverkar den läsarens känslomässiga respons?

6. Slutsats

Vers 77:47 är inte bara en varning – den är en **retorisk, teologisk och pedagogisk nyckelvers** som sammanfattar surans budskap. Genom att integrera språklig analys, klassisk tafsir och modern pedagogik kan versen fungera som en kraftfull undervisningspunkt

i både akademiska och religiösa sammanhang.

